

ИЛИЯ БЕШКОВ

ХУМОРЪТ

chitanka.info

В нито една религия няма смях. В нито една научна система или научно обяснение на света — няма хумор. А хуморът съществува — необясним и непризнат. Съществува като една могъща инстанция — някъде между небето и земята, между сърцето и ума, между абсолютното знание и абсолютната вяра.

Проклятие ли е хуморът или добродетел?

При прочитането на „Война и мир“ и „Ана Каренина“ — няколко хиляди страници — не се усмигнах нито веднъж. Безброй безпощадни истини се стоварват върху главата ми като бомбено нападение — разбира се, в „творчески порядък“. Но защо ми се струва, че само още една едничка истина е пропуснал да изрече Толстой? А ето — обръщаш коя да е страница от Гогол или Сервантес и я намираш — точно тая, която като усмивка заиграва по строгото лице на Толстой; великите му герои се пренареждат в страниците така, че би желал да се здрависаш с тях и... с него дори. А у Толстой не липсва ни религиозна вяра, ни научен мироглед, ни гениалност. Тоя могъщ дух научи хората да ядат ябълки; кога, колко, как да изневеряват и не изневеряват на мъжете и жените си; определи съдбините на хората; научи ги дори да кърпят ботуши. Истините му стърчат като огромни колони в неотоплен храм...

Впрочем толкова ли е необходима за човека истината? Без въздуха животът е немислим, но човекът не се изумява от безпределното му количество, а разравя калта и снега за едно жълтурче или кукуряк — да го допре до носа си или да го окачи на ухото си. И се усмихва; а като осъзнае, че това е глупаво — усмихва се повторно: на себе си...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.